

 <p>Intersindical Alternativa de Catalunya Via Laletana, 57, 4t. 3a. 08003 BARCELONA www.cataac.info</p>	<p>PRESONS Secció Sindical</p> <p>www.cataac.cat</p>	<p>Tel 93 3173151 Fax 93 3173202</p> <p>e-mail penitenciari@cataac.cat e-mail sindicat@cataac.cat</p>
---	--	---

CAUSA DE FORÇA MAJOR I EL CONFINAMENT

Els darrers esdeveniments han portat a un confinament d'importants nuclis urbans; el president de la generalitat demana el confinament de tota Catalunya. No es el moment de cercar responsabilitats, sinó d'aportar solucions, però dit això, hem de exposar el següent:

Des dels poder públics s'està parlant molt de que l'actual pandèmia és una causa de força major. La força major és una situació que ni es pot preveure ni es pot evitar, i succeeix de forma excepcional. Ha de ser una situació aliena, que no depengui de ningú, no podent evitar-se les conseqüències ni amb la major previsió i diligència.

Així per exemple, els funcionaris i personal de les administracions que es troben confinats per causa de força major, no poden anar a la seva feina. I en tot cas haurà de ser l'Administració pertinent qui ponderant entre el risc potencial i la necessitat de garantir un servei essencial prengui la decisió més adient, això si assumint la responsabilitat.

Dit això, hi ha situacions semblants però que no son el mateix com el cas fortuït: són situacions que es poden preveure, però no es pot fer res per evitar-les. Moltes vegades el cas fortuït i la força major es confonen, sent molt similars. Per als efectes adients com a personal de les administracions amb dificultats per sortir d'una localitat confinada es indiferent el matís, si que serà rellevant per determinar una possible responsabilitat patrimonial de l'administració, ja que no serà exigible en el cas de força major, però podria prosperar en el cas fortuït.

Pensem que aquesta crisi tothom la donava per inevitable i que la qüestió era de temps, per tant es podrien haver aplicat mecanismes preventius (per exemple dotar els centres de mascaretes, paper i gels hidroalcohòlics de desinfecció, només per dir alguna cosa).

La Instrucció 1/2020 de data 12 de març, per la qual s'estableixen mesures organitzatives adreçades al personal de serveis penitenciaris del Departament de Justícia, davant del risc d'infecció per coronavirus SARS-CoV-2, exposa al seu punt 5è que atenent les resolucions que puguin restringir l'entrada i sortida de persones de determinats municipis, cal tenir en consideració que la

prestació de serveis en Centres penitenciaris i Centres Educatius de Justícia Juvenil són de caràcter essencial. Està molt bé, però això trasllada la responsabilitat de manera injustificada i desproporcionada sobre els treballadors, el que el Departament de Justícia ha de fer es coordinar-se amb el de Salut i el d'Interior.

Durant els propers dies ens demanaran mols esforços, fins i tot sacrificis, i caldrà conciliar situacions personals amb adaptacions horàries aplicant flexibilitat. El que demanem des d'aquí és que un cop superada l'actual crisi, es doni un llarg període de temps, proposem un any, per regularitzar tots els còmputos horaris. Qualsevol altra consideració significaria no reconèixer el treball que els professionals d'atenció al públic estan prestant en les difícils circumstàncies actuals i carregar el cost d'aquesta crisi sobre l'esquena dels professionals amb majors càrregues de conciliació, que tradicionalment són les dones, i el sector públic presenta un alt índex de feminització professional. La mesura a més de justícia social aportaria facilitat per conciliar en les actuals circumstàncies i evitaria l'absentisme per sobrecàrregues i riscos psicosocials.

Aquestes propostes volen ajudar a trobar solucions amb previsió i també consolidar altres que des de l'Administració i la resta del sector social es posin sobre la taula.

SECCIÓ SINDICAL DE PRESONS

IAC/CATAC